

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych odmawiająca uwzględnienia wniosku Skarżącego w sprawie odmowy sprostowania przez Prezydenta Miasta danych osobowych zawartych w ewidencji prowadzonej przez Wydział Komunikacji Urzędu Miejskiego.

Warszawa, dnia 23 maja 2005 r.

GI-DEC-DS-118/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 3 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w związku z 292 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), § 181 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie czynności komorników (Dz. U. Nr 10, poz. 52 z późn. zm.), art. 80b ust. 1 i 1a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.) oraz § 3 i § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach (Dz. U. Nr 192, poz. 1878 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie odmowy sprostowania przez Prezydenta Miasta X, z siedzibą w (...), danych osobowych Pana A.B., zam. w (...), zawartych w ewidencji prowadzonej przez Wydział Komunikacji Urzędu Miejskiego w (...),

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A.B., zam. w (...) (zwanego dalej także Skarżącym), w sprawie odmowy sprostowania przez Prezydenta Miasta (...), z siedzibą w X przy ul. ul. X, jego danych osobowych, zawartych w ewidencji prowadzonej przez Wydział Komunikacji Urzędu Miejskiego w X, z

siedzibą w X przy ul. X (zwanym dalej również Urzędem). W przedmiotowej skardze Skarżący wniósł o nakazanie Urzędowi sprostowania, iż „(...) samochód „XYZ” został zabezpieczony postanowieniem Prokuratury Rejonowej w X z dnia 26-09-2001 oraz postanowieniem Sądu Rejonowego w X z dnia 06-05-2003 (...)”, a nie jak obecnie przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w X.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny:

1. Postanowieniem z dnia 28 września 2001 r. (sygn. akt 5 Ds. 816/01) Prokurator Prokuratury Rejonowej w X dokonał zabezpieczenia grożącej Skarżącemu kary grzywny, przez zajęcie ruchomości – samochodu marki XYZ o nr rej. ABC.
2. Pismem z dnia 23 października 2001 r. (sygn. akt II KM 1575/01) Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w X zawiadomił Urząd, który prowadzi akta pojazdu, którego Skarżący jest właścicielem, iż „(...) dokonał zabezpieczenia (...)” ww. pojazdu stosownie do postanowienia Prokuratury Rejonowej w X z dnia 28 września 2001 r. oraz wniósł o dokonanie odpowiednich adnotacji w kartotece pojazdu.
3. W piśmie z dnia 15 listopada 2001 r. Urząd poinformował Komornika Sądowego, iż w aktach pojazdu marki XYZ o nr rej. ABC dokonano zastrzeżenia o zajęciu przedmiotowego pojazdu.
4. W karcie informacyjnej pojazdu Urząd naniósł adnotację: „(...) 2001.11.15. Dokonano zastrzeżenia o zajęciu przedmiotowego pojazdu – Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w X sygn. akt II KM 1575/01 (...)”.
5. W dniu 11 października 2004 r. Skarżący złożył w Urzędzie wniosek o wydanie mu zaświadczenia o jego stanie majątkowym i rodzinnym. W jego treści umieszczono informację, iż Skarżący jest właścicielem pojazdu marki XYZ, „(...) który jest zajęty przez Komornika Sądu Rejonowego w X (...)”.
6. Skarżący złożył do Prezydenta Miasta X skargę, w której podniósł, iż nie toczy się wobec niego żadne postępowanie egzekucyjne i informacje zawarte w treści wydanego mu zaświadczenia są nieprawdziwe. Posiadany bowiem przez niego pojazd nie jest zajęty przez komornika sądowego w X, ale postanowieniem o zabezpieczeniu majątkowym wydanym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w X.
7. W piśmie z dnia 2 listopada 2004 r. Wiceprezydent miasta X poinformował Skarżącego, iż kwestionowany przez niego zapis został skorygowany poprzez zamianę słowa „zajęty” na „zabezpieczony”.
8. Skarżący nie zgodził się z otrzymaną odpowiedzią i nadal prowadził z Urzędem korespondencję, w której wnosił o sprostowanie w ww. sposób nieprawdziwych w

jego ocenie informacji zawartych w ewidencji Wydziału Komunikacji Urzędu. W związku z tym, iż Urząd nie przychylił się do jego wniosku, Skarżący powołując się na treść art. 32 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, skierował skargę do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Stosownie zaś do art. 18 ust. 3 ustawy, w przypadku gdy przepisy innych ustaw regulują odrębnie wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy tych ustaw. Tym samym, w przypadku, gdy przepisy innych ustaw odrębnie regulują wykonywanie czynności zmierzających do przywrócenia stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest uprawniony do nakazania administratorowi danych podjęcia określonych działań.

Mając powyższe na względzie wskazać trzeba, iż zgodnie z art. 291 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), zwanej dalej także Kpk, w razie popełnienia przestępstwa, za które można orzec grzywnę, przepadek, nawiązkę lub świadczenie pieniężne albo nałożyć obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, może z urzędu nastąpić zabezpieczenie wykonania orzeczenia na mieniu oskarżonego. W myśl natomiast art. 292 § 1 Kpk, zabezpieczenie następuje w sposób wskazany w ustawie z dnia 17 listopada 1967 r. Kodeksie postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej również Kpc. Stosownie zaś do art. 293 § 1 Kpk, postanowienie o zabezpieczeniu wydaje sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator. W postanowieniu określa się zakres i sposób zabezpieczenia.

Z ww. przepisów wynika zatem, iż w przypadku postawienia zarzutu popełnienia przestępstwa, za które grozi kara grzywny możliwe jest zastosowanie przez prokuratora lub sąd zabezpieczenia majątkowego. Wykonanie postanowień o zabezpieczeniu kary majątkowej prowadzone jest natomiast według przepisów Kodeksu postępowanie cywilnego, co oznacza, iż komornik sądowy jest organem uprawnionym do podejmowania czynności mających na celu wykonanie wydanego w tym przedmiocie postanowienia. W myśl bowiem art. 743 Kpc, do wykonania zarządzeń tymczasowych, którymi są również postanowienia o zabezpieczeniu

wydane w postępowaniu karnym, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie zaś z art. 759 § 1 Kpc, czynności egzekucyjne są wykonywane przez komorników z wyjątkiem czynności zastrzeżonych dla sądów.

Podnieść także należy, iż z § 181 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie czynności komorników (Dz. U. Nr 10, poz. 52 z późn. zm.) wynika, iż w sytuacji, gdy komornik sądowy w celu zabezpieczenia zajmuje pojazdy mechaniczne jest zobowiązany zawiadomić o tej czynności organ, który dokonał jego zarejestrowania. Podkreślenia również wymaga, iż na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów tych sprawach (Dz. U. Nr 192, poz. 1878 z późn. zm.) organ właściwy w sprawach rejestracji umieszcza w bazie danych systemu teleinformatycznego dane i informacje określone w art. 80b ust. 1 i 1a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.), którymi są m.in. dane o właścicielu pojazdu - w zakresie obejmującym jego imię i nazwisko, adres zamieszkania i numer PESEL - oraz dane i informacje stanowiące treść adnotacji urzędowych zamieszczanych w dokumentach pojazdu zgodnie z ustawą Prawo o ruchu drogowym oraz odrębnymi przepisami. Przedmiotowe dane umieszczane są również w karcie informacyjnej pojazdu (§ 6 ust. 2 ww. rozporządzenia).

W świetle powyższego, stwierdzić zatem należy, iż organy rejestrujące są zobowiązane odnotować w aktach pojazdu informacje, które zostały im przekazane przez komornika sądowego prowadzącego postępowanie zabezpieczające. Ponadto uznać trzeba, iż zapis powinien być zgodny z otrzymanym zawiadomieniem, a zmiana dokonanych adnotacji może nastąpić tylko na polecenie komornika, na którego wniosek zostały zamieszczone. Mając na względzie powyższe zauważyć należy, iż z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, iż Urząd otrzymał od Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w X jedynie zawiadomienie, w którego treści wskazano, iż posiadany przez Skarżącego samochód jest zabezpieczony przez ww. komornika sądowego, stosownie do postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej. W skierowanym do Urzędu piśmie komornik sądowy nie użył słowa „zajęty przez Komornika Sądowego Rewiru II w przy Sądzie Rejonowym w X”. Komornik nie podał także, iż przedmiotowy samochód został zabezpieczony postanowieniem prokuratora. W związku z tym, iż Urząd umieścił kwestionowane przez Skarżącego informacje na wniosek Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w X przyjąć trzeba, iż jedynie Komornik Sądowy jest uprawniony do oceny, czy dokonany przez Urząd wpis jest prawidłowy, również wyłącznie ten organ może zwrócić się do Urzędu Miasta w X o naniesienie odpowiednich zmian we wskazany przez Skarżącego sposób. Generalny Inspektor Ochrony Danych nie jest natomiast

uprawniony do badania, czy przetwarzane przez Urząd dane są poprawne, jak również nie może nakazać ich sprostowania.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, iż w myśl art. 767 § 1 Kpc, na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego. Zgodnie zaś w art. 759 § 2 Kpc, sąd może z urzędu wydawać komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwać spostrzeżone uchybienia. Przytoczony przepis przyznaje zatem sądowi prawo wydawania z urzędu komornikowi zarządzeń zmierzających do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwania spostrzeżonych uchybień. Mając powyższe na względzie stwierdzić trzeba, że jeżeli w ocenie Skarżącego Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w X dokonał błędnego zawiadomienia, Pan A.B. może wnieść skargę na tę czynność do sądu, przy którym działa ww. komornik lub zwrócić się do sądu o wydanie stosownego zarządzenia w tym przedmiocie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).